

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/77/2013
Identifikačné číslo spisu:	8013200321
Dátum vydania rozhodnutia:	12.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8013200321.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Zuzany Ďurišovej, v právnej veci navrhovateľa: U. M., bytom U. XXX/XX, U., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sd/29/2013-68 zo dňa 29. júla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sd/29/2013-68 zo dňa 29. júla 2013, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutia odporkyne zo dňa 07.03.2013, č. XXX XXX XXXX 0 - I. a z 08.03.2013, č. XXX XXX XXXX 0 - II. v spojení so zmenovým rozhodnutím zo dňa 06.06.2013, č. XXX XXX XXXX 0. Rozhodnutím zo 07.03.2013 bol navrhovateľovi, podľa § 263 ods. 1, § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. a § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, odňatý invalidný dôchodok od 24.06.2012. Rozhodnutím z 08.03.2013 odporkyňa podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. a § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov priznala navrhovateľovi od 24.06.2012 čiastočný invalidný dôchodok v sume 131,40 € mesačne. Zároveň mu bola tým istým rozhodnutím zvýšená suma invalidného dôchodku od 01.01.2013 na sumu 137,30 € mesačne. Rozhodnutím zo 06.06.2013 bol navrhovateľovi podľa § 263 ods. 1, § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. a podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov odňatý od 24.06.2012 invalidný dôchodok. Priznaním invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) od 24.06.2012 v sume 273,50 € mesačne mu súčasne zanikol nárok na čiastočný invalidný dôchodok, na ktorý mu vznikol nárok od 24.06.2012 podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona

č. 310/2006 Z. z. a podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov v sume 131,40 € mesačne. Podľa § 82 a § 293ce zákona a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2012 Z. z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2013, bol navrhovateľovi od 01.01.2013 zvýšený invalidný dôchodok na sumu 279,40 € mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že na základe skutkového stavu uvedeného v odôvodnení rozhodnutia dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný. Uviedol, že z obsahu citovaných ustanovení zákona, ako aj obsahu napadnutých rozhodnutí vyplýva, že posudkoví lekári vychádzali zo záverov odborných lekárskeho nálezov, ktoré sú obsahom administratívneho spisu. Podľa krajského súdu posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa bolo kompletne s poukazom na dlhodobosť ochorenia, ako aj na mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorá bola posudkovými lekármi presne a špecificky stanovená. Posudkoví lekári správne zaradili ako rozhodujúce zdravotné postihnutie - choroby tráviacej sústavy, zhubný nádor konečníka - v klinickej remisii a chronický postradiačný syndróm. V zmysle odborných nálezov z chirurgického oddelenia, onkologického oddelenia, gastroenterologického oddelenia a diabetologického vyšetrenia je tento záver objektívny. Psychiatrické a psychologické vyšetrenia nedosahujú kritéria dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu. Správne dospeli posudkoví lekári k záveru, že navýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa za iné zdravotné postihnutia nie je možné.

Zdravotné postihnutia, na ktoré navrhovateľ poukazoval v odvolaní a na pojednávaní pred súdom, sú prejavom pretrvávajúceho ochorenia, ale nie sú takého závažného charakteru, aby mohli posudkoví lekári jednoznačne dospieť k záveru, že je potrebné za tieto a iné zdravotné postihnutia navýšiť mieru poklesu.

Krajský súd považoval posúdenie zdravotného stavu za správne a závery posudkových lekárov sú podľa jeho názoru logické, pretože vychádzajú z predložených lekárskeho odborných správ a nálezov. Posudok o invalidite bol správne a adekvátne vypracovaný podľa závažnosti zdravotného stavu navrhovateľa k dátumu stanovenia zmeny invalidity na čiastočnú invaliditu.

Pokiaľ ide o výšku invalidného dôchodku, na ktorú navrhovateľ poukazoval v podanom odvolaní, krajský súd skonštatoval, že invalidný dôchodok je vypočítaný z priemerných zárobkov, ktoré dosahoval navrhovateľ za predchádzajúce obdobie desiatich, resp. pätnástich rokov. Invalidný dôchodok bol vypočítaný v zmysle § 73 ods. 2 zákona a výška invalidného dôchodku nemôže byť ovplyvnená skutočnosťami, na ktoré navrhovateľ poukázal.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie z dôvodov podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, keďže súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav, ďalej podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, a to bez uvedenia konkrétneho právneho predpisu súdom, a tiež konanie pred súdom prvého stupňa má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa názoru navrhovateľa je rozsudok nepresvedčivý, vychádza jednostranne z dôkazov predložených odporkyňou, pričom na tvrdenia a predložené dôkazy navrhovateľom neprihliadal. Znemožnil mu tak právo na účelnú súdnu ochranu a dospel tak k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal ďalej na nedostatky v tvrdeniach odporkyne. Rozhodnutia odporkyne považuje za zmätočné, chaotické a nepresvedčivé. Poukázal na to, že posudkoví lekári pracovali stále s rovnakými lekárskeho správami a nebrali do úvahy aktuálnejšie lekárske správy. Navrhoval preto znalecké dokazovanie znalcom pre choroby tráviacej sústavy a jej vplyv na duševnú psychickú pohodu.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že jeho zdravotný stav je trvalo nezvratiteľný, nedokáže sa zamestnať. Poukázal na deklaráciu zachovania ľudských práv, na spravodlivý proces a spravodlivé rozhodnutie dotknutých orgánov, právo na slušný a dôstojný život. Jeho zdravotné postihnutie mu nezaručuje intenzívne spolužitie v spoločnosti tak, ako rovnako vekovo starému a zdravému človeku. Je chorý, cíti

sa ako je uvedené v odborných lekárskejších správach. Tie však posudkoví lekári nezohľadnili. Ide o skutočnosti, ktoré mu nedovolia plnohodnotne zaradenie sa do spoločenského a pracovného života. Preto žiada o uznanie plnej invalidity.

Navrhoval preto rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody uvedené v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Dokazovanie vo veciach sociálneho poistenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia na účely súdneho i správneho konania. Navrhovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, sú vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Podľa odporkyne navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovala preto rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 12.05.2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskejších správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona), je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Podľa § 112 ods. 2 zákona dávka sa odníme, ak zanikol nárok na dávku alebo ak sa zistí, že sa dávka priznala neprávom.

Podľa § 112 ods. 6 zákona dávka sa odníme, zníži alebo jej výplata sa zastaví odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa dávka už vyplácala.

Podľa § 263 ods. 1 zákona invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných pred 01.01.2004, sa považujú po 31.12.2003 za invalidný dôchodok podľa tohto zákona v sume, v akej patrili k 31.12.2003 a vyplácajú sa aj po tomto dni za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31.12.2003, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak poberateľ invalidného dôchodku podľa prvej vety vykonáva činnosť zamestnanca, práce na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru alebo činnosť povinne nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej samostatne zárobkovo činnnej osoby, výkon týchto činností alebo prác nemá po 31.07.2006 vplyv na nárok na výplatu invalidného dôchodku.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že zdravotný stav navrhovateľa bol posudzovaný dňa 30.04.2012 na účely invalidného dôchodku na základe kontrolnej lekárskej prehliadky určenej na 4/2012, posudkovou komisiou sociálneho zabezpečenia Sociálna poisťovňa, pobočka Humenné. Podľa posudku je zdravotný stav navrhovateľa zlepšený, posudzovaný je invalidný od 24.04.2000 pre zhubný nádor hrubého čreva po kompletnej liečbe s následným zauzlením čriev pre zrasty. Rokmi sa stav stabilizuje, opakované kolonoskopické a sonografické vyšetrenia recidívu základného ochorenia ani sekundárny rozsev nepotvrdzujú. Onko markery nie sú patologicky zvýšené. Pretrvávajú časté denné stolice 5-6x, ojedinele aj 10-krát s občasným únikom stolice, ale hygienické vložky nepoužíva, ani ich nepotrebuje. Ide o stav s 12 ročnou históriou, stabilizovaný s ľahkými subjektívnymi ťažkosťami, preto menia invaliditu na čiastočnú invaliditu. Podľa výroku posudku tak navrhovateľ nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona NR SR č. 194/1994 Z. z. a zákona č. 107/1999 Z. z., ale je čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav jeho telesné a duševné schopnosti dosahujú polovicu schopnosti na výkon sústavného zamestnania u zdravých občanov.

Následne bolo dňa 21.11.2012 rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sd/45/2012-38 zrušené rozhodnutie odporkyne zo dňa 28.05.2012 o priznaní čiastočného invalidného dôchodku a rozhodnutie zo dňa 28.05.2012 o odňatí invalidného dôchodku, pričom úlohou odporkyne bolo doplniť dokazovanie o prepočet samotných dôchodkov s poukazom na ust. § 263a ods. 5 zákona a rozhodnúť tak o súbehu týchto dávok v súlade s týmto ustanovením.

Dňa 20.02.2013 bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný na účely invalidného dôchodku na základe kontrolnej lekárskej prehliadky určenej na 4/2012 - realizácia rozsudku Krajského súdu v Prešove, posudkovou komisiou Sociálnej poisťovne, pobočka Humenné. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím boli určené Choroby tráviacej sústavy, kapitola X, oddiel C, položka 4, písmeno c), s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %. Podľa celkového posudku, posudzovaný bol uznaný invalidný od roku 2000 pre zhubný nádor konečníka podľa zákona č. 100/1988 Zb. Kompletná onkologická liečba nádoru - resekcia rekta bez kolostómie, nasledovala CHET a RAT, ukončená v decembri 1999. V decembri 2012 uplynulo 13 rokov od ukončenia chemoterapie. Odvtedy je raz ročne sledovaný na koloproktologickej poradni - opakované kolonoskopické vyšetrenia s negatívnym nálezom, pretrváva len postradiačný syndróm v zmysle častých stolíc. Nádorové ochorenie je bez recidívy, onko markery nezvýšené, onkologický stav dlhodobo stabilizovaný, bez prejavov malnutície. Podľa subjektívnych údajov dochádza občas aj k úniku riedkej stolice bez objektívneho dôkazu, bez používania hygienickej vložky, ktoré ako udáva, nepotrebuje. Pre zlepšenie zdravotného stavu, dlhoročnú stabilizáciu a klinickú remisiu onkologického ochorenia s chronickým postradiačným syndrómom posudzovaný už len čiastočne invalidný podľa zákona č. 100/1988 Zb. Doložil psychiatricko-psychologické vyšetrenie z októbra 2012, kde sa konštatuje, že ide o úzkostnú poruchu u introvertnej, senzitívnej osobnosti s epizódou strednej ťažkej depresie, nedoložil iné odborné vyšetrenia, ktoré by dokumentovali ochorenie, resp. postihnutie iných systémov alebo orgánov, preto je celková miera poklesu 50 %. Podľa výroku posudku preto navrhovateľ nie je invalidný, ale je čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav jeho telesné alebo duševné schopnosti dosahujú polovicu schopnosti na výkon sústavného zamestnania u zdravých rodičov. Je teda invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre

dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dňa 07.03.2013 vydala odporkyňa rozhodnutie, ktorým podľa § 263 ods. 1, § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. a § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov odňala od 24.06.2012 invalidný dôchodok.

Dňa 08.03.2013 vydala odporkyňa rozhodnutie, ktorým podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. a § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov priznala navrhovateľovi od 24.06.2012 čiastočný invalidný dôchodok v sume 131,40 € mesačne. Zároveň mu bola tým istým rozhodnutím zvýšená suma invalidného dôchodku od 01.01.2013 na sumu 137,30 € mesačne.

Zdravotný stav navrhovateľa bol posudzovaný dňa 06.06.2013 na základe konania o opravnom prostriedku zo dňa 03.04.2013 proti rozhodnutiam odporkyne z 07.03.2013 a 08.03.2013 z dôvodu nesúhlasu s určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pri kontrolnej lekárskej prehliadke, posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Košiciach. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím sú Choroby tráviacej sústavy - kapitola X, oddiel C, položka 4, písmeno c), s mierou poklesu 50 %. Podľa celkového posudku, posudzovaný bol uznaný invalidným od roku 2000 pre zhubný nádor konečníka. Komplexná onkologická liečba bola ukončená v 12/1999. Odvtedy raz ročne sledovaný onkológom a chirurgom, opakované kolonoskopické vyšetrenie s negatívnym nálezom, nie sú známky nádoru ani iných ochorení hrubého čreva. Pretrváva postradiačný syndróm v zmysle častých stolíc. Podľa aktuálneho onkologického vyšetrenia nádorové ochorenie je 13 rokov bez recidívy, onkomarkey negatívne, onkologicky stav dlhodobo stabilizovaný, bez prejavov poruchy výživy. Podľa subjektívnych údajov posudzovaného má časté stolice a dochádza občas k úniku riedkej stolice. Preto posudzovaný absolvoval 22.05.2013 objektívne sfinkteromanometrické vyšetrenie, podľa záveru vyšetrenia nejedná sa o poruchu sfinktera konečníka nakoľko je primeraný bazálny tonus a normálny aktívny tonus zvieračov konečníka, prítomná primeraná reflexná reaktivita na stresové manévry. Pre zlepšenie zdravotného stavu ide o dlhodobú stabilizáciu a klinickú remisiu onkologického ochorenia s chronickým postradiačným syndrómom - posudzovaný uznaný podľa zákona č. 100/1988 Zb. čiastočne invalidným. Podľa prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení rozhodujúce zdravotné postihnutie - zhubný nádor konečníka po stabilizácii zdravotného stavu s chronickým postradiačným syndrómom zaraďujeme do kapitoly X, oddiel C, položky 4, písmeno c) s MPSVZČ 50 %. Posudzovaný bol v 10/2012 prvýkrát vyšetrený psychiatrom a psychológom pre úzkostnú poruchu u senzitivnej, introvertovanej osobnosti s epizódou stredne ťažkej depresie - uvedené ochorenie vyžaduje ďalšie sledovanie a liečbu, z posudkového hľadiska nespĺňa kritéria dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu. V staršej anamnéze prítomná aj cukrovka dobre kompenzovaná diétou, bez liečby bez chronických diabetických komplikácií. Ide o posudkovo nevýznamné ochorenie, ktoré nezdôvodňuje percentuálne navýšenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia.

Odporkyňa rozhodnutím zo 06.06.2013 podľa § 263 ods. 1, § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. a podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov odňatý od 24.06.2012 invalidný dôchodok. Priznaním invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) od 24.06.2012 v sume 273,50 € mesačne mu súčasne zanikol nárok na čiastočný invalidný dôchodok, na ktorý mu vznikol nárok od 24.06.2012 podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. a podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov v sume 131,40 € mesačne. Podľa § 82 a § 293c zákona a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2012 Z. z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2013, bol navrhovateľovi od 01.01.2013 zvýšený invalidný dôchodok na sumu 279,40 € mesačne.

Krajský súd následne vydal napadnutý rozsudok, ktorým rozhodnutia odporkyne zo dňa 07.03.2013, 08.03.2013 a 06.06.2013 potvrdil.

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o tom, o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a v primeranom rozsahu zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľa, a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje.

Námietky navrhovateľa uvádzané v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa naznačujúce pochybnosti o náležitom posúdení jeho nepriaznivého zdravotného stavu, resp. nesprávne právne posúdenie veci odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto neboli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým tento súd dospel a náležite obsažným a presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva účastníka skutočnosť, že súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutia podľa jeho predstáv.

Navrhovateľ nepredložil v odvolacom konaní žiadne dôkazy predstavujúci nové skutočnosti, ktoré by neboli zohľadnené posudkovými lekármi, prípadne konštatujúce iné diagnostické závery ako boli zistené v správnom konaní a ktoré by predstavovali dôkazy nasvedčujúce existencii novej skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľa, ako bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený (§ 250i OSP) alebo by inak prijatý záver spochybňovali.

Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, presvedčivo podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi nezávislých odborníkov predloženými navrhovateľom, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú v závere, že zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľa je na úrovni 50 %, a ani navrhovateľom uvádzané výčitky nezakladajú podľa názoru odvolacieho súdu objektívne pochybnosti o odbornosti, resp. objektívnosti posudkových lekárov, ktoré by vyžadovali vykonať nové dokazovanie vo veci. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo však nezakladá relevantný dôvod na spochybenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Nebol preto v tomto štádiu konania daný dôvod na prípadné ďalšie dokazovanie.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval preskúmané rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.